

Zasady numeracji obiektów mapy ewidencyjnej w programie EWMAPA

EWMAPA jako system do prowadzenia ewidencji gruntów i budynków umożliwia zanumerowanie obiektów stanowiących tę ewidencję. W celu poprawnego eksportu do SWDE i wyświetlania zgodnego z rozporządzeniem oraz instrukcją G5, należy przestrzegać pewnych zasad opisanych poniżej. Należy podkreślić, że w EWMAPIE jedna jednostka ewidencyjna powinna stanowić jedną bazę.

1. Numeracja działek ewidencyjnych

Numer działki wprowadzanej do EWMAPY powinien mieć format:

<obręb>[.<arkusz>]-<licznik>/[<mianownik>]

(elementy w nawiasach kwadratowych są opcjonalne)

Tak wprowadzona działka, będzie się poprawnie eksportować do SWDE. W konfiguracji baz w opcji *Główna baza* na drugiej zakładce można uaktywnić opcję *Wyświetlaj numery zgodnie z G5*, określić numer jednostki ewidencyjnej, np. 247201_1 oraz zaznaczyć, czy pełny numer ma dotyczyć działek czy punktów.

Stosowanie innego formatu numeru (w szczególności włączanie w numer działki numeru gminy) spowoduje błędny eksport tego numeru do SWDE oraz błędne wyświetlanie (drukowanie) w rozwiniętym formacie.

2. Numeracja punktów granicznych

Numer punktu granicznego, który znajduje się wewnątrz obrębu ewidencyjnego powinien mieć format:

<obręb>[.<arkusz>]-<numer> (np. 10.4-123 dla obrębu 10, arkusza mapy 4 i numeru 123 lub 12-124 dla obrębu 12 i numeru 124).

Punkty graniczne położone w granicach państwa, jednostek podziału terytorialnego oraz obrębów ewidencyjnych oznacza się numerami w formacie:

- ▲ PL[.WWPP]-<numer> dla punktów granicznych położonych na granicy państwa (np. PL.1202-123 w przypadku punktu z „obcym” terytem, PL-124 w przypadku punktu z terytem zgodnym dla naszej bazy),
- ▲ W[.WWPP]-<numer> dla punktów granicznych położonych na granicach województw, w tym na linii podstawowej morza terytorialnego (np. W.1202-123 w przypadku punktu z „obcym” terytem, W-124 w przypadku punktu z terytem zgodnym dla naszej bazy),
- ▲ P[.WWPP]-<numer> dla punktów granicznych położonych na granicach powiatów (np. P.1202-123 w przypadku punktu z „obcym” terytem, P-124 w przypadku punktu z terytem zgodnym dla naszej bazy),
- ▲ G[.WWPP]-<numer> dla punktów granicznych położonych na granicach gmin (np. G.1202-123 w przypadku punktu z „obcym” terytem, G-124 w przypadku punktu z terytem zgodnym dla naszej bazy),
- ▲ J[.R]-<numer> dla punktów granicznych położonych na granicach jednostek ewidencyjnych nie pokrywających się z granicami gminy (np. J.5-123 w przypadku punktu gdzie rodzaj gminy jest różny niż wynika to z terytu właściwego dla naszej bazy, J-124 w przypadku punktu z terytem zgodnym dla naszej bazy),
- ▲ O-<numer> dla punktów granicznych położonych na granicach obrębów ewidencyjnych nie pokrywających się z granicami jednostki ewidencyjnej (np. O-123),

gdzie:

WWPP – oznacza kod powiatu z systemu TERYT,

R – rodzaj gminy – ostatni człon numeru TERYT; powinno to być 4 lub 5,
elementy w nawiasach kwadratowych są opcjonalne.

Tak wprowadzony punkt, będzie się poprawnie eksportować do SWDE. W konfiguracji baz w opcji *Główna baza* na drugiej zakładce można uaktywnić opcję *Wyświetlaj numery zgodnie z G5*. Oprócz opcji opisanych w poprzednim punkcie, istnieje możliwość określenia cech punktów, dla których nie nastąpi formatowanie numerów, np. dla punktów osnowy.

UWAGA! Do wersji 7.01 EWMAPY punkty o początkach PL, W, P były rozwijane według zasad określonych w instrukcji G5. Od wersji 7.02 EWMAPY numery te będą rozwijane według zasad określonych przez GUGiK w dokumencie *Ramowe wytyczne techniczne dotyczące wektoryzacji map ewidencyjnych*. Zasady te różnią się tym, że numeracja punktów z granicy kraju, województwa i powiatu nie jest globalna i zawiera podobnie jak numeracja punktów z granicy gminy kod województwa i powiatu. Ponieważ sposób rozwijania do pełnego numeru jest automatyczny, nie jest wymagana jakakolwiek konwersja danych.

3. Numeracja konturów klasyfikacyjnych

Numer konturu klasyfikacyjnego wprowadzanego do EWMAPY powinien mieć format:

<obręb>[.<arkusz>]-<numer>/<oznaczenie>

(elementy w nawiasach kwadratowych są opcjonalne)

Tak wprowadzony kontur, będzie się poprawnie eksportować do SWDE. <Oznaczenie> to złożenie OZU i OZK, np. RIIIa

W konfiguracji baz w opcji *Kontury klasyfikacyjne* na drugiej zakładce można uaktywnić opcję *Wyświetlaj numery zgodnie z G5*, określić numer jednostki ewidencyjnej, np. 247201_1 oraz zaznaczyć czy pełny numer ma dotyczyć działek czy punktów.

Uwagi:

a) Numer arkusza nie jest eksportowany do SWDE. Może zatem dojść do sytuacji, że po usunięciu arkusza numery będą się powtarzać, co jest błędem w SWDE.

b) EWMAPA kontroluje unikalność całego numeru konturu (z oznaczeniem klasy gruntu włącznie). W pliku SWDE unikalny musi być sam numer konturu, dlatego przed eksportem do SWDE należy dokonać kontroli unikalności numeracji (opcja *Analiza powtarzających się numerów konturów*). W wersji 7 EWMAPY, gdy dane są na serwerze SQL, taka kontrola wykonywana jest automatycznie.

c) Jeżeli baza konturów jest w rzeczywistości bazą klasoużytków, to podczas eksportu do SWDE (po zaznaczeniu opcji baza konturów zawiera także użytki gruntowe) powstają odpowiednie obiekty: kontur, użytek lub kontur i użytek równocześnie. Podczas takiego eksportu następuje automatyczna zamiana oznaczeń na oznaczenia zgodne z rozporządzeniem.

Stosowanie innego formatu numeru (w szczególności włączanie w numer konturu numeru gminy) spowoduje błędny eksport tego numeru do SWDE oraz błędne wyświetlanie (drukowanie) w rozwiniętym formacie.

4. Użytki gruntowe

Użytki gruntowe mogą być przechowywane na trzy sposoby: razem z konturami (opcja opisana w poprzednim punkcie), jako obiekty lub jako dodatkowa baza. EWMAPA eksportuje do SWDE użytki z każdego z tych formatów.

W przypadku stworzenia osobnej bazy użytków, można ją podłączyć jako kolejną bazę konturów, a od wersji 7.02 jako użytki (dodano nową kategorię danych w konfiguracji baz).

Format numeru:

<obręb>-<numer>/<OFU>

Tak wprowadzony kontur, będzie się poprawnie eksportować do SWDE. W konfiguracji baz w opcji *Kontury klasyfikacyjne* (lub *Użytki* dla EWMAPY 7.02) na drugiej zakładce można uaktywnić opcję *Wyświetlaj numery zgodnie z G5*, określić numer jednostki ewidencyjnej, np. 247201_1 oraz zaznaczyć czy pełny numer ma dotyczyć działek czy punktów.

Podobnie jak w przypadku konturów, jeżeli użytki nie są przechowywane na serwerze SQL, to EWMAPA kontroluje unikalność całego numeru (wraz z OFU). Dlatego przed eksportem do SWDE zaleca się kontrolę unikalności numerów.

Użytki zapisane w postaci obiektów powierzchniowych powinny posiadać identyfikator w formacie:

<obręb>.<numer>/<ofu> lub
<obręb>-<numer>/<ofu>

5. Budynki

Budynki powinny być utworzone jako obiekty powierzchniowe lub jako obiekty hierarchicznie złożone (obiekt nadrzędny musi zawierać powierzchniowe obiekty podrzędne).

Format identyfikatora obiektu typu budynek:

<obręb>[.<arkusz>]-<numer działki>;<numer budynku na działce> lub
<obręb>[.<arkusz>]-<numer działki>,<numer budynku na działce> lub
<obręb>-<numer budynku>

6. Jednostka ewidencyjna

Jednostka ewidencyjna powinna być utworzona jako obiekt powierzchniowy lub jako obiekt hierarchicznie złożony (obiekt nadrzędny musi zawierać powierzchniowe obiekty podrzędne) o identyfikatorze:

<wwppgg_r>

7. Obręb.

Obręby powinny być utworzone jako obiekty powierzchniowe lub jako obiekty hierarchicznie złożone (obiekt nadrzędny musi zawierać powierzchniowe obiekty podrzędne) o identyfikatorze:

<wwppgg_r>.<numer obrębu>

8. Rejon statystyczny

Rejony statystyczne powinny być utworzone jako obiekty powierzchniowe lub jako obiekty hierarchicznie złożone (obiekt nadrzędny musi zawierać powierzchniowe obiekty podrzędne) o identyfikatorze:

<wwppgg_r>.<numer rejonu>